

Postanowienie Sądu z dnia 4 czerwca 2012 r. — Eurofer przeciwko Komisji(Sprawa T-381/11) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — Przydział bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych od 2013 r. — Decyzja Komisji ustalająca wskaźniki emisyjności dla produktów stosowane przy obliczaniu przydziału uprawnień do emisji — Artykuł 263 akapit czwarty TFUE — Brak indywidualnego oddziaływania — Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych — Niedopuszczalność)

(2012/C 217/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i C. Dittrich, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms, K. Herrmann i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Euroalliages o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL zostaje obciążony kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2012 r. — Al Assad przeciwko Radzie

(Sprawa T-202/12)

(2012/C 217/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bouchra Al Assad (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: G. Karoumi, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w zakresie w jakim dotyczy Bouchry (zwanej Bushrą) Al Assad;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które są do zasady identyczne z zarzutami w sprawie T-383/11 Makhlouf przeciwko Radzie lub do nich podobne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2012 r. — Alchaar przeciwko Radzie

(Sprawa T-203/12)

(2012/C 217/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohamad Nedal Alchaar (Alepy, Syria) (przedstawiciel: A. Korkmaz, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących aktów w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego:
 - rozporządzenia wykonawczego 1244/1011 z dnia 1 grudnia 2011 r.;
 - decyzji 2011/782/WPZiB, ze zmianami i uzupełnieniami wprowadzonymi do chwili obecnej, mianowicie decyzją wykonawczą 2012/37/WPZiB, decyzją 2012/122/WPZiB, decyzją wykonawczą 2012/172/WPZiB i decyzją 2012/206/WPZiB;
 - rozporządzenia Rady 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r., ze zmianami i uzupełnieniami wprowadzonymi do chwili obecnej, mianowicie rozporządzeniem wykonawczym 55/2012, rozporządzeniem 168/2012 i rozporządzeniem wykonawczym 266/2012;

- każdego przyszłego aktu zmieniającego lub uzupełniającego decyzję 2011/782/WPZiB lub rozporządzenie Rady 36/2012;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w skierowanej do skarżącego informacji z dnia 16 marca 2012, w zakresie w jakim pozostawiono wpis dotyczący skarżącego w spornych wykazach;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw podstawowych i gwarancji procesowych, w szczególności praw do obrony, obowiązku uzasadnienia i zasady skutecznej ochrony sądowej w zakresie w jakim strona skarżąca nie została formalnie powiadomiona o umieszczeniu jej w wykazie osób objętych sankcjami oraz w zakresie w jakim powody jej wpisania wskazane w zaskarżonych aktach nie są wystarczające dla uzasadnienia sankcji.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności i wolności gospodarczej.

—————

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2012 r. — Vila Vita Hotel und Touristik przeciwko OHIM — Viavita (VIAVITA)

(Sprawa T-204/12)

(2012/C 217/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vila Vita Hotel und Touristik GmbH (Frankfurt, Niemcy) (przedstawiciele: G. Schoenen i V. Töbelmann, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Viavita SASU (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 419/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą; oraz
- obciążenie Viavita SASU jej własnymi kosztami postępowania, w przypadku gdy przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Viavita SASU

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VIAVITA” zarejestrowany dla usług należących do klas 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45 — zgłoszenie nr 52201504

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: austriacki słowny znak towarowy nr 154631 „VILA VITA PARC” zarejestrowany dla usług należących do klas 39 i 42; niemiecki graficzny znak towarowy nr 2097301 „VILA VITA TOURISTIK GMBH” zarejestrowany dla towarów i usług należących do klas 3, 35, 37, 39 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009

—————

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2012 r. — Shark przeciwko OHIM — Monster Energy (UNLEASH THE BEAST!)

(Sprawa T-217/12)

(2012/C 217/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shark AG (Innsbruck, Austria) (przedstawiciele: D. Campbell, barrister, i P. Strickland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Monster Energy Company (Corona, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie R 360/2011-1; i
- obciążenie OHIM i Monster Energy Company własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.